

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΔΗΜΟΣ ΜΟΣΧΑΤΟΥ-ΤΑΥΡΟΥ
ΝΟΜΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ**

Προς τον:

Κύριο Πρόεδρο και τα μέλη της Οικονομικής Επιτροπής του Δήμου Μοσχάτου-Ταύρου Αττικής.

*Θέμα: Λήψη απόφασης για να την άσκηση ή μη άσκηση του εκτάκτου ενδίκου μέσου της Αιτήσεως Αναιρέσεως κατά Προϊσταμένου της Νομικής Υπηρεσίας κ. **ΗΛΙΑ ΜΠΙΖΑΝΗ** καθώς και της υπ' αριθ. **1378/2016** οριστικής απόφασης του Εφετείου Αθηνών.*

Σχετ. Η υπ' αριθ. πρωτ: οικ. 52.510/ 31.12.2013 εγκύκλιος του Υπουργείου Εσωτερικών.

Κύριε Πρόεδρε,

I. 1. Με την ανωτέρω υπ' αριθ. 1378/2016 απόφαση του Εφετείου Αθηνών (Τμήμα Μονομελούς Συνθέσεως) επικυρώθηκε η υπ' αριθ. 57/2014 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (Τμήμα Εργατικών Διαφορών), η οποία επιδίκασε στον Προϊστάμενο της Νομικής Υπηρεσίας, δικηγόρο Αθηνών κ. Ηλία Ν. Μπιζάνη το συνολικό ποσό των 13.325,97€ για παράνομη περικοπή του 1/3 των νομίμων αποδοχών του, κατά την περίοδο από 1/5/2007 έως 31-8-2008, νομιμοτόκως από την επομένη της κοινοποιήσεως στο Δήμο της υπ' αρ. κατ. 528/2012 αγωγής του. Κατά της ανωτέρω η υπ' αριθ. 57/2014 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (Τμήμα Εργατικών Διαφορών) ο Δή-

μος άσκησε έφεση ισχυριζόμενος, ότι οι νόμιμες αποδοχές του κ. Μπιζάνη, οι οποίες παρανόμως του είχαν περικοπεί, είχαν υποπέσει στη διετή παραγραφή του άρθρου 90&3 του ν. 2362/1995. Η έφεση του Δήμου απορρίφθηκε από το Β'θμιο Δικαστήριο με την ανωτέρω υπ' αριθ. 1378/2016 απόφαση του Εφετείου Αθηνών. Ο Δήμος, εξ' άλλου, έχει εξοφλήσει νομιμοτόκως την απαίτηση του κ. Μπιζάνη, εκτός από το κεφάλαιο της δικαστικής δαπάνης του Α' βαθμού (350,00€), το οποίο οφείλει να του καταβάλει μετά τη δημοσίευση της παραπάνω αποφάσεως του Εφετείου.

2. Συγκεκριμένα το Εφετείο εφαρμόζοντας την πάγια νομολογία των Ελληνικών Δικαστηρίων κατά την ερμηνεία του άρθρου 190 του ν.δ 3026/1954 «Περί του Κώδικος των Δικηγόρων» και ιδιαιτέρως του Ακυρωτικού (σχετ. οι ΑΠ 860/1996, 117/2000, 8, 192, 407 και 1396/2008), δέχθηκε τα ακόλουθα: *«Κατά το άρθρο 190 Ν.Δ 3026/1954 «Περί του Κώδικος των Δικηγόρων», οι απαιτήσεις των δικηγόρων για τρις αμοιβές και τις δαπάνες τους παραγράφονται μετά από μία πενταετία, η οποία αρχίζει αν μεν πρόκειται για διοικητικές υποθέσεις ή εξώδικες πράξεις από το τέλος του έτους κατά το οποίο ενεργήθηκε από αυτούς η τελευταία διαδικαστική πράξη. Από τη διάταξη αυτή συνάγεται, ότι η αξίωση του δικηγόρου για την αμοιβή του γεννάται και είναι δυνατή η δικαστική της επιδίωξη από το χρονικό σημείο, κατά το οποίο ενήργησε την εξώδικη πράξη ή την τελευταία διαδικαστική πράξη στη δίκη ή έπαυσε από οποιοδήποτε λόγο να εκπροσωπεί τον εντολέα του, ο χρόνος δε της παραγραφής αρχίζει από το τέλος του έτους στο οποίο εμπίπτει η κατά τα ανωτέρω γένεση της αξίωσης. Ως «δίκη» κατά την εν λόγω διάταξη λαμβάνεται υπόψη η δίκη στο σύνολό της, ανεξαρτήτως του βαθμού δικαιοδοσίας, γι αυτό και στερείται σημασίας η κατά βαθμό έκδοση οριστικής απόφασης επί της συγκεκριμένης διαφοράς της υπόθεσης (ΑΠ 8/2008, ΑΠ 192/2008 ΝΟΜΟΣ, Εφ.Πειρ. 90/2014 ΝΟΜΟΣ, Εφ Αθ 99/2011 Ελ.Δνη 2011.539). Συνεπώς ο πρώτος λόγος έφεσης του εναγομένου, που υποστηρίζει ότι οι αξιώσεις του ενάγοντος έχουν υποπέσει στη διετή παραγραφή του άρθρου 90 παρ. 3 Ν.2362/1995, δε-*

δομένου ότι η αγωγή ασκήθηκε στις 27.12.2012, είναι απορριπτέος κατά τα προαναφερθέντα ως μη νόμιμος, καθόσον για τις αξιώσεις του ενάγοντος είναι εφαρμοστέα η πενταετής παραγραφή του άρθρου 190 Ν.Δ 3026/1954».

3. Οι πιο πάνω σκέψεις του Εφετείου βρίσκουν πράγματι έρεισμα στο νόμο και συγκεκριμένα στις διατάξεις που προπαρατέθηκαν, πράγμα που σημαίνει, ότι **οι ανωτέρω αποφάσεις** (πρωτόδικη και η εφετειακή, που την επικύρωσε) **έχουν την ειδική και εμπειριστατωμένη αιτιολογία**, που απαιτεί το Σύμβαμα, ενώ **το νομικό θέμα στο οποίο κλήθηκε να απαντήσει το Δικαστήριο, και απάντησε πράγματι με την ως άνω απόφασή του, έχει επιλυθεί από το Ανώτατο Ακυρωτικό με τις αποφάσεις του, που αναφέρονται παραπάνω.**

II. 1. Σύμφωνα με τα όσα ορίζονται στα άρθρα 72 και 176 του ν. 3852/2010, η Οικονομική Επιτροπή του Δήμου και της Περιφέρειας αντιστοίχως, έχει την αρμοδιότητα να λάβει απόφαση για την άσκηση όλων των ενδίκων μέσων και βοηθημάτων, ενώ δεν είναι επιτρεπτή οποιαδήποτε παραίτηση από την άσκηση ενδίκων μέσων, όταν πρόκειται για μισθολογικές απαιτήσεις καθώς και απαιτήσεις μισθών, επιδομάτων, αποζημιώσεων και γενικά μισθολογικών παροχών οποιασδήποτε μορφής **με εξαίρεση τις μισθολογικές εκείνες απαιτήσεις κάθε μορφής, για τις οποίες το νομικό ζήτημα έχει επιλυθεί με απόφαση Ανωτάτου Δικαστηρίου.**

2. Εξ άλλου και σύμφωνα με την υπ' αριθ. πρωτ: οικ. 50410/7-9-2010 ad hoc εγκύκλιο του Υπουργείου Εσωτερικών ¹ «οι Ο.Τ.Α οφείλουν να εξαντλούν τα ένδικα μέσα, ώστε να μην καθίστανται τελεσίδικες οι σχετικές αποφάσεις,

¹ Επισυνάπτεται με τα Πρακτικά του Ελεγκτικού Συνεδρίου και του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, που αναφέρονται σ' αυτήν.

σύμφωνα και με το Α.Π 2/54630/0022/2.10.2006 έγγραφο του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους». Τα ίδια επαναλαμβάνονται και στην πρόσφατη υπ' αριθ. πρωτ. οικ. 129 /31-12-2013 εγκύκλιο του ΕΠΕΣΔΑ με την οποία, μάλιστα, απειλούνται ποινικές και πειθαρχικές ευθύνες κατά των αιρετών οργάνων των Ο.Τ.Α, σε περίπτωση μη συμμορφώσεώς τους προς αυτές (βλ. και τα από 5-7-2013 (Συνεδρίαση 12η) Πρακτικά του Ελεγκτικού Συνεδρίου (Τμήμα Ι)².

3. Επομένως, και επειδή στη συγκεκριμένη περίπτωση το νομικό θέμα, το χρονικό δηλαδή διάστημα παραγραφής των αξιώσεων, που προέρχονται από σύμβαση έμμισθης εντολής δικηγόρου προς τον εντολέα του, αδιακρίτως αν αυτός είναι ν.π.δ.δ, Ο.Τ.Α, ν.π.ι.δ ή ιδιώτης, έχει κριθεί με τις αποφάσεις του Αρείου Πάγου, που αναφέρονται και στην 1378/2016 απόφαση του Εφετείου Αθηνών, αλλά και παραπάνω, η Οικονομική Επιτροπή του Δήμου έχει το δικαίωμα να αποφασίσει να μην ασκηθεί κατά της ανωτέρω υπ' αριθ. 1378/2016 αποφάσεως του Εφετείου Αθηνών και του κ. Ηλία Ν. Μπιζάνη το έκτακτο ένδικο μέσο της Αιτήσεως Αναίρέσεως ενώπιον του Δικαστηρίου του Αρείου Πάγου.

Μοσχάτο, 5 Μαΐου 2016

Η Νομ. Σύμβουλος και Δικηγόρος του Δήμου.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΟΝΤΟΕ-ΠΑΠΑΘΩΜΑ.